

Volonterski klub

Nije nam strana briga o drugima. Pomažemo im iz ljubavi, slušamo ih, brinemo za njihove potrebe. Najčešće se radi o članovima naših obitelji, prijateljima ili susjedima. Ali kada pomaganje, brigu za druge ljude i empatiju povezujemo uz one koje uopće ne poznajemo, tada govorimo o volontiranju. Važno je osvijestiti kako volontiranje nije samo nešto što činimo za druge, volontiranje je odraz naših vlastitih vrijednosti, naše humanosti i naše duhovnosti. Volontiranjem unapređujemo život u svojoj zajednici, promičemo ljudska prava, brinemo o održivom razvoju, radimo na sebi. Volonteri mijenjaju predodžbu o društvu kao otuđenoj zajednici i stvaraju jedno bolje i humanije sutra.

Prvi veliki volonterski pothvat bio je prikupiti deke, posteljenu, odjeću, higijenske potrepštine... i sve ostalo neophodno za život, u netom poplavljenoj Slavoniji 2014. godine. Tada smo to činili ne imajući službeno osnovani Volonterski klub. No, ljubav i suosjećanje su bili preveliki. I to nam je bio poticaj da u školskoj godini 2014./2015. osnujemo i službeno Volonterski klub. Odmah smo imali 30 aktivnih članova, a već iduću školsku godinu broj se popeo na više od 40. Iz godine u godinu rastemo, članovi se mijenjaju kako se mijenjaju generacije učenika, a voditeljice ostaju uglavnom iste, profesorice Ana Knežević Hesky i Petra Ervaćanin. Povremeno su nam se pridruživale i profesorice Krunoslava Paripović, Andja Jakovljević, Margareta Gašparović i Katarina Škrabo.

Naše aktivnosti su raznolike. Radimo u pučkoj kuhinji sestara Misionarki ljubavi, gdje pripremamo hranu za kuhanje obroka, peremo posuđe, dijelimo hranu korisnicima, peremo veš, pečemo kolače za Božić.

U Klaićevoj bolnici sudjelujemo u svetim misama, družimo se u predblagdansko vrijeme kada im pjesmom i molitvom kratimo bolničke dane i donosimo dašak mladosti i veselja.

Suradujemo s Caritasom u svim njihovim aktivnostima.

Ponosni smo na suradnju sa Zakladom Ana Rukavina s kojom organiziramo doniranje krvotvornih matičnih stanica. Naši maturanti pri kraju svog školovanja donose zrelu odluku i doniraju dragocjenu krv koja može spasiti nečiji ljudski život.

U dva navrata prikupljali smo školski pribor za djecu u Dječjem SOS selu Lekenik, otišli u posjet, veselo se družili i uživali u zajednički provedenom vremenu. Osim u igri s djecom u njihovom Društvenom centru imali smo priliku posjetiti i obitelji, popričati sa SOS majkama u toplini njihovih domova.

U Mjesecu hrvatske knjige prikupili smo 70 knjiga za štíćenike Doma za psihički bolesne odrasle osobe Lobor-grad.

Djevojke iz naše škole i Srednje škole Oroslavje zajednički su sudjelovale u akciji doniranja kose pod nazivom Kosa ljubavi. Tada je bilo i suza zbog žala za kosom, ali je prevladala motivacija – vratiti osmijeh na nečije lice. Vidjeti sreću na licu male Lane, oboljele djevojčice kojoj smo prvoj donirali kosu za periku bilo je dirljivo i nezaboravno.

Najveselije i televizijski popraćeno volontiranje bilo je na finalnom meču Davis cupa između Hrvatske i Argentine. Naši tenisači izgubili su u dramatičnom finalu, ali nama su ostale neizbrisive uspomene i fantastične fotografije. A slike govore više od tisuću riječi.

Volontirati, pokloniti sebe drugima i onda kad baš nemaš vremena, izraz je ljubavi koji od Krista dolazi. Pozvani smo ga naviještati djelima upućenima malom čovjeku, jer On sam kaže: „Što učinite jednome od ove moje najmanje braće meni učinite!“ (Mt 25, 45) To je sasvim dovoljno!

Ana Knežević Hesky i Petra Ervaćanin

Učenici o Volonterskom klubu...

Tražeci bijeg od svakodnevnih obaveza, naišle smo na mogućnost volontiranja, koja se nudi za učenike trećih i četvrtih razreda Nadbiskupske klasične gimnazije. Bez velikih očekivanja, već sa samom nadom u srcu da ćemo nekome izmamiti osmijeh na lice, odlučile smo se uključiti. Sada smo ponosne i sretne što se možemo osvrnuti i reći da nam je to bila jedna od boljih odluka u životu. Teško je objasniti i približiti nekome taj osjećaj koji vas obuzme kada vidite da je netko došao upravo radi vas. Da vas čuje, vidi, zagrli ili samo uputi neku toplu riječ zahvale... Svim čitateljima od srca preporučujemo da se učlane u naš, za sada još mali, volonterski klub te da i sami osjete dio čarolije.

Lucija Kostanić i Tihana Kišiček, 3.b